

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov vedrørende Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne*, saaledes som dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget af det høje Landsting uden Udvalgsbehandling. Lovforslaget gaar ud paa, at alle Retsafgifter bortfalder i Sager, der inden 1. Januar 1941 anlægges paa Færøerne til Erhvervelse af Ejendomsdom paa fast Ejendom efter forudgaaende offentlig Indkaldelse, og i § 2, at indtil 1. Januar 1941 skal alle Gebyrer for Tinglæsning af visse Dokumenter, hvorved berigtiges Adkomst til Jord, bortfalde. Disse Bestemmelser indeholdes senest i en Lov af December 1930, og der er altsaa Tale om at forlænge en tidligere Lovgivning, hvilket anbefales fra alle Sider. Jeg kan tilføje, at der ikke her kan blive Tale om noget større Indtægtstab for Staten.

Jeg tillader mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Jensen (Lillering): Jeg kan indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om sindssyge Personers Hospitalsophold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2677; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1385).

Sagen sattes til Forhandling.

Holger Eriksen: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, er i høj Grad paakrævet, eftersom man savner Lovregler paa det foreliggende Omraade og man derfor er nødt til at arbejde paa Grundlag af

justitsministerielle Cirkulærer. Da et tilsvarende Lovforslag var til Behandling i dette høje Ting i 1930, udtalte den daværende Justitsminister — jeg beder om Formandens Tilladelse til at maatte bruge et Par Citater —

„... derfor har man paa Grundlag af et Cirkulære fra Justitsministeriet, som egentlig ingen Lovhjemmel havde, skabt en ulovlig Tilstand her i Landet“.

At der tiltrænges lovhjemlede Regler, har man længe været klar over. Allerede i 1882 blev der i det andet høje Ting fremsat et Lovforslag desangaaende, og det hedder i Bemærkningerne i den Tids lidt snørklede Sprog:

„Under de Overvejelser, som det af det kongelige Sundhedskollegium rejste Spørgsmaal har været underkastet, er Ministeriet kommet til den Overbevisning, at der er Grund til ikke længere at opsætte dette Forholds Ordning ved Lov.“

Selv om der altsaa var Grund til ikke længere at opsætte Forholdets Ordning, blev Forslaget imidlertid ikke til Lov. Det kom end ikke til Behandling. Først i 1930 fremkom der et nyt, som gik i et Udvalg, der imidlertid ikke blev færdigt med sit Arbejde.

Naar man har kunnet vente saa længe, hænger det sikkert sammen med, at der har udviklet sig en Praksis, altsaa paa Grundlag af det forannævnte justitsministerielle Cirkulære, en Praksis, som har vist sig i Overensstemmelse med, hvad de fleste finder heldigt og retfærdigt, og som ligeledes er i Overensstemmelse med det Lovforslag, der nu foreligger til Behandling, men derfor finder jeg alligevel, at der er Grund til at sige den højtærede Justitsminister Tak, fordi Lovforslaget er blevet fremsat og fremsat paa et Tidspunkt, der giver Mulighed for, at man kan faa det færdigbehandlet og vedtaget.

Lovforslaget beskæftiger sig ikke med de kriminelle sindssyge, det vil sige dem, der har gjort sig skyldig i en eller anden Lovovertrædelse, ej heller — jfr. den højtærede Justitsministers Tale ved Forelæggelsen — med Personer, som vel er behæftet med psykiske Lidelser, men som ikke er det i saa udtalt en Grad, at de kan betegnes som egentlig sindssyge. Lovforslaget angaar altsaa kun disse egentlig sindssyge, men til Gengæld opereres der med mange forskellige Kategorier af dem, nemlig syge, som erkender deres Tilstand og selv søger Indlæggelse paa Sindssygeanstalt, syge, som ikke frembyder nogen Fare for Retssikkerheden eller for dem selv, men som af Hensyn til Helbredelsesmulighederne bør indlægges paa Anstalt,